

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Milady Haplové a soudců JUDr. Lukáše Hloucha a JUDr. Evy Lukotkové ve věci žalobce: **CH., IČ**, se sídlem, proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, Praha 5, o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 10. 1. 2012, č.j. 48091/010-6312-16.11.11-2991/214/RO/P2,

t a k t o :

- I. Žaloba **s e z a m í t á**.
- II. Žádný z účastníků **n e m á p r á v o** na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím žalované ze dne 10. 1. 2012, č.j. 48091/010-6312-16.11.11-2991/214/RO/P2 (dále jen „napadené rozhodnutí“) bylo podle ustanovení § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) zamítnuto odvolání žalobce proti rozhodnutí Okresní správy sociálního zabezpečení Prostějov (dále jen „OSSZ Prostějov“) ze dne 31. 10. 2011, č.j. 48009/110-6312-12.10.11/A-2/RO/SF (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“).

Prvostupňovým rozhodnutím byl žalobce uznán vinným ze spáchání správního deliktu podle ustanovení § 136 odst. 1 písm. f) zákona č. 187/2006 Sb., o nemocenském pojištění, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o nemocenském pojištění“) spočívajícího v porušení povinnosti stanovené ustanovením § 94 odst. 1 tohoto zákona, za nějž mu byla uložena pokuta ve výši 10 000 Kč, kterou byl povinen uhradit do 8 dnů ode dne nabytí moci

prvostupňového rozhodnutí. V odůvodnění prvostupňového rozhodnutí OSSZ Prostějov uvedla, že žalobce porušil ustanovení § 94 odst. 1 zákona o nemocenském pojištění, podle něhož byl povinen oznámit OSSZ Prostějov na předepsaném tiskopisu den nástupu zaměstnance do zaměstnání, které mu založilo účast na pojištění, a to do 8 kalendářních dnů. Žalobce neoznámil tímto způsobem den nástupu do zaměstnání u následujících zaměstnanců: M. H. (den nástupu do zaměstnání ke dni 18. 10. 2010, oznámení o nástupu do zaměstnání bylo doručeno OSSZ v Prostějově dne 3. 11. 2010), M. H. (den nástupu do zaměstnání ke dni 1. 2. 2011, oznámení o nástupu do zaměstnání doručeno dne 12. 7. 2011), J. P. (nástup do zaměstnání ke dni 15. 1. 2011, oznámení o nástupu do zaměstnání bylo doručeno dne 9. 8. 2011).

Dále zaměstnavatel porušil citované ustanovení tím, že neoznámil den skončení zaměstnání u následujících zaměstnanců: V. H. (den skončení zaměstnání ke dni 31. 3. 2010, oznámení o skončení zaměstnání bylo doručeno dne 7. 10. 2011), Ž. K. (skončení zaměstnání ke dni 30. 6. 2011, oznámení o skončení zaměstnání doručeno dne 2. 8. 2011), M. K. (skončení zaměstnání ke dni 21. 4. 2011, oznámení o skončení zaměstnání doručeno dne 2. 8. 2011), I. L. (skončení zaměstnání ke dni 2. 5. 2010, oznámení o skončení zaměstnání doručeno dne 22. 12. 2010), M. T. (skončení zaměstnání ke dni 31. 12. 2008, oznámení o skončení zaměstnání doručeno dne 7. 10. 2011), M. Ž. (skončení zaměstnání ke dni 30. 6. 2011, oznámení o skončení zaměstnání bylo doručeno dne 2. 8. 2011). Žalobci byla dne 13. 10. 2011 doručena výzva k vyjádření se k podkladům, nicméně žalobce se do dne vydání rozhodnutí nevyjádřil. Při stanovení výše pokuty OSSZ Prostějov vycházela z ustanovení § 136 odst. 2 zákona o nemocenském pojištění a přihlížela k tomu, že se jednalo o opakované a závažné nesplnění zákonem stanovených povinností.

V napadeném rozhodnutí žalovaná přezkoumala prvostupňové rozhodnutí ve smyslu s § 89 správního řádu a dospěl k závěru, že námitky žalobce nejsou důvodné. Žalovaná uvedla, že v prvostupňovém rozhodnutí jsou údaje o pozdním předložení tiskopisů „Oznámení o nástupu do zaměstnání (skončení zaměstnání) u vyjmenovaných zaměstnanců uvedeny správně a že v těchto případech došlo ze strany žalobce k prokazatelnému porušení povinností stanovených v ustanovení § 94 odst. 1 zákona o nemocenském pojištění, neboť žalobce předložil předmětné tiskopisy po zákonné lhůtě. Žalovaná dále odkázala na ustanovení § 136 odst. 1 písm. f) zákona o nemocenském pojištění, podle něhož je možné za nesplnění shora uvedené povinnosti zaměstnavatele uložit pokutu až do výše 20 000 Kč. K námitkám uvedeným v odvolání žalovaná uvedla, že tvrzení žalobce, že OSSZ Prostějov chtěla prvostupňovým rozhodnutím zakrýt svou vlastní neschopnost a nekvalitní rozhodovací činnost, neboť na rozpory v evidenci upozornil sám žalobce, považovala žalovaná za účelové a irelevantní ve vztahu k povinnosti stanovené v ustanovení § 94 odst. 1 zákona o nemocenském pojištění. Důkazy svědčící o tom, že jeho povinnost byla řádně a včas plněna, žalobce nepředložil. Pokud žalobce dále namítal, že napadené rozhodnutí trpělo procesní vadou spočívající v porušení ustanovení § 36 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), žalovaná k tomu uvedla, že žalobce byl v písemnosti nazvané „Oznámení o zahájení správního řízení“ ze dne 12. 10. 2011 doručené do datové schránky žalobce dne 13. 10. 2010 dostatečně poučen o svých právech ve smyslu ustanovení § 36 a § 52 citovaného zákona. K tomu mu byla stanovena lhůta osmi dnů od doručení tohoto oznámení.

V žalobě proti napadenému rozhodnutí žalobce uvedl, že brojí proti napadenému rozhodnutí z důvodu vad řízení, které spočívají v následujících pochybeních OSSZ Prostějov. Především žalobce namítl porušení ustanovení § 36 odst. 3 správního řádu, neboť nebyl

vyzván k vyjádření se k podkladům rozhodnutí. Žalobce na tuto výzvu čekal, aby se mohl vyjádřit a zároveň mohl využít práva k prostudování spisu k vyjádření před vydáním rozhodnutí. Prostudováním spisu chtěl žalobce zjistit důvody, které vedly k vydání rozhodnutí. Nelze souhlasit se žalovanou, že v zaslání oznámení o zahájení správního řízení, je i výzva k vyjádření se před vydáním správního rozhodnutí podle správního řádu. Tato výzva by měla být zaslána podle názoru žalobce zvlášť, nikoliv v oznámení o zahájení správního řízení. Spojení těchto úkonů je podle názoru žalobce nepřípustné. Dále žalobce namítl, že celé správní řízení mělo zakrýt skutečnost chybné evidence OSSZ Prostějov, když teprve na upozornění žalobce bylo zjištěno, že OSSZ Prostějov dodatečně neprovádí kontrolu a neodstraňuje vzniklé pochybnosti, které vznikly nedopatřením při podání. K důkazu žalobce poukázal na to, že kontrolou OSSZ Prostějov v roce 2010 nebyly shledány žádné pochybnosti nebo byly tyto pochybnosti odstraněny. Avšak v roce 2011 (v červnu a v červenci) byly zjištěny pochybnosti až z roku 2006 – 2009, které měly být kontrolou 2010 v pořádku. Na tuto skutečnost a provedením nápravy žalobce upozornil OSSZ v Prostějově osobně, s požadavkem postihu dotčených osob odpovědných za tuto situaci. Místo toho však se žalobcem bylo zahájeno správní řízení, v němž byl žalobce připraven o možnost vyjádřit se před vydáním rozhodnutí k podkladům.

Ve svém vyjádření k žalobě žalovaná v podstatné míře zopakovala důvody uvedené v napadeném rozhodnutí a uvedla, že námitky žalobce o nekvalitní činnosti OSSZ Prostějov a rozpory v její evidenci jsou účelové a irelevantní. Žalobce nepředložil důkazy, že předmětnou povinnost splnil řádně a včas. Je zákonnou povinností zaměstnavatele, aby údaje o nástupu zaměstnance a ukončení zaměstnání sděloval na předepsaném tiskopise a v zákonné lhůtě. K tvrzenému procesnímu pochybení OSSZ Prostějov žalovaná uvedla, že mu bylo doručeno dne 13. 10. 2010 oznámení o zahájení správního řízení, kde byl poučen o možnosti vyjádřit se k podkladům rozhodnutí správního orgánu ve lhůtě osmi dnů. Žalovaná má za to, že spojení úkonů oznámení o zahájení správního řízení a poučení účastníka řízení ve smyslu ustanovení § 36 odst. 3 správního řádu není porušením zákona. Žádná z dalších námitok žalobce poukazující na nedostatky činnosti OSSZ Prostějov není důvodná, neboť nesvědčí o nezákonnosti prvostupňového rozhodnutí OSSZ Prostějov.

Ze správního spisu OSSZ Prostějov a žalované vyplývají následující skutečnosti.

Ve správním spisu je založeno oznámení o zahájení správního řízení ze dne 12. 10. 2011, které bylo podle přiložené doručenky doručeno žalobci dne 13. 10. 2011 a v němž je uvedeno, že účastník řízení má právo navrhnout důkazy či jiné návrhy, a to písemně či ústně do protokolu. Dále je zde uvedeno, že má účastník možnost se před vydáním rozhodnutí vyjádřit k podkladům rozhodnutí, k čemuž se tímto stanoví lhůta do osmi dnů od doručení tohoto oznámení.

Dále správní spis obsahuje kopie vyplněných formulářů „Oznámení o nástupu do zaměstnání (skončení zaměstnání)“ na jména zaměstnanců F. V., H. M., H. V., K. Ž., K. M., L. I., M. M., T. M., Ž. M.

Ze stanoviska OSSZ Prostějov k odvolání proti rozhodnutí o správním deliktu a uložení pokuty ze dne 14. 11. 2011 vyplývá, že OSSZ Prostějov obdržela od žalobce podnět k prošetření ukončení pojistného vztahu paní H. M. ke dni 31. 3. 2010. Osobní návštěvou jednatele Bc. R. P. dne 6. 10. 2011 podáním vysvětlení a následně předložením opraveného evidenčního listu důchodového pojištění paní H. M. za rok 2010 byla záležitost vyřízena. Kontrolou všech podaných oznámení o nástupu do zaměstnání a oznámení o skončení

zaměstnání OSSZ Prostějov zjistila, že zaměstnavatel si dlouhodobě neplní zákonné povinnosti vyplývající z ustanovení § 94 odst. 1 zákona č. 187/2006 Sb., a proto bylo zahájeno správní řízení o uložení pokuty za správní delikt. Krajský soud dále vyžádal od OSSZ Prostějov podklady k žalobcem namítané kontrole probíhající dne 10. 12. 2010 u žalobce, která byla zaměřena k období od 1. 9. 2008 do 31. 8. 2010.

Žaloba byla podána včas (§ 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, dále jen „s. ř. s.“), osobou oprávněnou (§ 65 odst. 1 s. ř. s.), a jde rovněž o žalobu přípustnou ve smyslu ustanovení § 65, § 68, a § 70 s. ř. s.

V souladu s § 75 odst. 1, § 2 s. ř. s. přezkoumal krajský soud napadené rozhodnutí žalovaného v mezích žalobních bodů, včetně řízení předcházející jeho vydání, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu.

Krajský soud nařídil ve věci jednání, z něhož vyplynuly následující skutečnosti. Účastníci setrvali na svých procesních stanoviscích. Krajský soud provedl při jednání důkaz protokolem o kontrole č. 1116/10 provedené OSSZ Prostějov u zaměstnavatele (žalobce) dne 10. 12. 2010 za období od 1. 9. 2008 do 30. 9. 2010. Z kontrolního protokolu č. 1116/10 vyplývají následující skutečnosti. K plnění ohlašovacích a oznamovacích povinností do registru zaměstnavatelů je zde uvedeno, že u zaměstnavatele nedošlo k žádným organizačním změnám, které by podléhaly oznamovací povinnosti ve smyslu § 93 zákona o nemocenském pojištění. K plnění oznamovacích povinností do registru pojištěnců je zde uvedeno (§ 94 zákona o nemocenském pojištění), že k pojištění byli přihlášení všichni zaměstnanci, kteří byli v kontrolovaném období účastni nemocenského pojištění. Ani kontrolou evidence zaměstnanců nebyly zjištěny žádné nedostatky, přičemž mzdové listy byly vedeny pro všechny zaměstnance a obsahovaly předmětné náležitosti. Žalobce k výsledkům dokazování a obsahu soudního a správního spisu uvedl, že podle právního názoru Nejvyššího správního soudu uvedeného v rozsudku sp. zn. 8 Afs 21/2009 byl předmětný postup OSSZ Prostějov v rozporu s ustanovením § 36 odst. 3 správního řádu. Žalovaná měla prvostupňové rozhodnutí zrušit a vrátit věc OSSZ Prostějov k dalšímu řízení. Zástupkyně žalované uvedla, že v řízení nebyly shromažďovány jiné podklady. Účastníci neměli žádné další návrhy na dokazování v předmětné věci.

Krajský soud dospěl k závěru, že žaloba **není důvodná**, přičemž byl veden následujícími úvahami.

Mezi stranami nebylo sporu o skutkovém stavu věci, neboť žalobce netvrdil, že se skutek nestal či že se stal jinak, než byl popsán správními orgány v předmětných rozhodnutích. Předmětem sporu není ani hmotněprávní kvalifikace jednání žalobce, kterou správní orgány v předmětném správním řízení provedly a žalobce vůči ní nevznesl žádné námitky.

Správní delikt zaměstnavatele, za nějž byl žalobce pokutován, je konstruován na porušení primární povinnosti obsažené v ustanovení § 94 odst. 1 věta první zákona o nemocenském pojištění v rozhodném znění, podle něhož *„Zaměstnavatel je povinen oznámit okresní správě sociálního zabezpečení na předepsaném tiskopisu den nástupu zaměstnance do zaměstnání, které mu založilo účast na pojištění, a to do 8 kalendářních dnů ode dne nástupu do zaměstnání, a den skončení zaměstnání se zaměstnancem, a to do 8 kalendářních dnů ode dne skončení zaměstnání.“* Podle ustanovení § 136 odst. 1 písm. f) téhož zákona v rozhodném znění platilo, že *„Právnícká osoba se jako zaměstnavatel uvedený v § 92 odst. 1 písm. a)*

dopustí správního deliktu tím, že neoznámí okresní správě sociálního zabezpečení podle § 94 odst. 1 nástup zaměstnance do zaměstnání nebo skončení zaměstnání se zaměstnancem.“

Za hlavní žalobní bod je tak třeba považovat námitku, že OSSZ Prostějov postupovala v rozporu s ustanovením § 36 odst. 3 správního řádu, podle něhož platí, že „*nestanoví-li zákon jinak, musí být účastníkům před vydáním rozhodnutí ve věci dána možnost vyjádřit se k podkladům rozhodnutí; to se netýká žadatele, pokud se jeho žádosti v plném rozsahu vyhovuje, a účastníka, který se práva vyjádřit se k podkladům rozhodnutí vzdal.*“ Zákon o nemocenském pojištění pro řízení o správních deliktech podle tohoto zákona ustanovení § 36 odst. 3 správního řádu nevylučuje, a proto byla tě jeho aplikace v předmětném správním řízení plně na místě.

Mezi stranami nebylo sporné, že žalobci bylo doručeno oznámení o zahájení správního řízení, jehož součástí bylo i výslovné poučení žalobce ve smyslu § 36 odst. 3 správního řádu. Spornou otázkou mezi účastníky bylo, zda je možno tento úkon spojit s oznámením o zahájení řízení. Sám žalobce při jednání poukázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 2. 2010, čj. 8 Afs 21/2009-243, z něhož vyplývá právní názor, že *[n]ení samo o sobě porušením § 36 odst. 3 správního řádu z roku 2004, pokud správní orgán souběžně s oznámením o zahájení správního řízení stanoví jednak lhůtu, ve které lze navrhopvat důkazy a činit jiné návrhy, a rovněž následnou lhůtu, ve které se účastníci mohou vyjádřit k podkladům rozhodnutí. Vždy je třeba zkoumat, zda poté, kdy účastník v souladu s poučením postupoval, byl správní spis následně doplňován či nikoli, a zda tak účastník měl faktickou možnost se s úplným správním spisem seznámit.*“ Kromě toho krajský soud poukazuje na relevantní komentářovou literaturu ke správnímu řádu, která k tomuto problému konkrétně uvádí, že „*výjimečně v jednoduchých či jinak jednoznačných věcech lze připustit, aby účastník o předpokladu ukončení shromažďování podkladů a poskytnutí možnosti seznámit se s nimi se stanovením doby k seznámení byl vyrozuměn již ve spojení s oznámením o zahájení řízení (potom by nebyl obeslán minimálně třikrát, ale toliko dvakrát)*“ (viz k tomu Průcha, P. Správní řád s poznámkami a judikaturou podle stavu k 1. 1. 2013. Praha: Leges, s.r.o., 2013, s. 110). Obdobně je tento výklad uznáván i aktuálně nejnovějším komentářem ke správnímu řádu (viz k tomu Potěšil, L. in Potěšil, L., Hejč, D., Rigel, F., Marek, D. Správní řád. Komentář. 1. vydání. Praha: C. H. Beck, 2015, s. 192).

Krajský soud z tohoto právního názoru v posuzované věci vycházel. Dospěl k závěru, že v předmětné věci se nejednalo o složitou právní věc, kde by OSSZ Prostějov významným způsobem doplňovala správní spis o další podklady, s nimiž by pak následně žalobce neseznámila. Naopak, veškerá podstatná skutková zjištění jsou opřena o vyplněné tiskopisy „Oznámení o nástupu do zaměstnání (skončení zaměstnání)“, s nimiž žalobce musel být seznámen, neboť je sám prvostupňovému správnímu orgánu podával. Lhůta k využití práva na vyjádření se k podkladům správního rozhodnutí uplynula dne 21. 10. 2011, přičemž samotné prvostupňové rozhodnutí o uložení pokuty za správní delikt bylo vydáno 31. 10. 2011. Krajský soud tedy v postupu OSSZ Prostějov nespatřuje namítané porušení zákona, neboť ve věci nedošlo ke shromažďování žádných podkladů, o nichž by žalobce nevěděl, a OSSZ Prostějov nerozhodla ve věci ihned po uplynutí lhůty k vyjádření se k podkladům, nýbrž až s delší časovou prodlevou, což jednoznačně vylučuje jakoukoliv svévoli či libovůli při nakládání s tímto procesním institutem v neprospěch účastníka řízení.

Závěrem krajský soud dodává, že pokud žalobce namítal, že správní řízení mířilo k zastření rozporů v evidenci OSSZ Prostějov, krajský soud nic takového na základě dokazování provedeného protokolem o kontrole z roku 2010 č. 1116/10 neshledal.

Skutečnost, že předmětná kontrola nenašla žádné porušení povinností žalobce na úseku nemocenského pojištění za kontrolované období od 1. 9. 2008 do 30. 9. 2010, nijak nevylučuje, aby byl žalobce sankcionován za jednání, které časově převážně spadá do pozdějšího období roku 2010 a dále roku 2011. Krajský soud k tomu dodává, že žalobce nenamítal nic proti popisu skutku, který byl předmětem řízení v této věci, ani rozsahu deliktního jednání, za nějž mu byla uložena pokuta, a proto nebylo úkolem krajského soudu, aby nad rámec žalobních bodů napadeného rozhodnutí přezkoumával.

Ze všech shora uvedených důvodů krajský soud zamítl žalobu jako nedůvodnou, jak je ve výroku I. uvedeno.

O náhradě nákladů řízení krajský soud rozhodl podle ustanovení § 60 odst. 1 a 2 s. ř. s. Žalobce nebyl ve věci úspěšný, a proto nemá právo na náhradu nákladů řízení (§ 60 odst. 1 s. ř. s. a contrario). Žalovaná nemá právo na náhradu nákladů řízení ze zákona ve smyslu § 60 odst. 2 s. ř. s.

P o u č e n í:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 19. ledna 2016

JUDr. Milada Haplová, v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Karolina Marešová